

Hasznos a gyermeknevelésben a temperamentumok ismerete

R. Kiss Edit • 2018. február 06., 15:41

Sokat segít a gyermeknevelésben, és a pedagógusok munkáját is megkönnyíti, ha megismerik a gyerek temperamentumát, és vérmérsékletének megfelelően szólnak, viszonyulnak hozzá – állítja a magyarországi Karkus Ottó, aki több mint húsz éve oktat Waldorf-iskolában. A különböző vérmérsékletek gyermeknevelésben betöltött szerepének fontosságát hangsúlyozza majd csíkszeredai és marosvásárhelyi előadásain is.

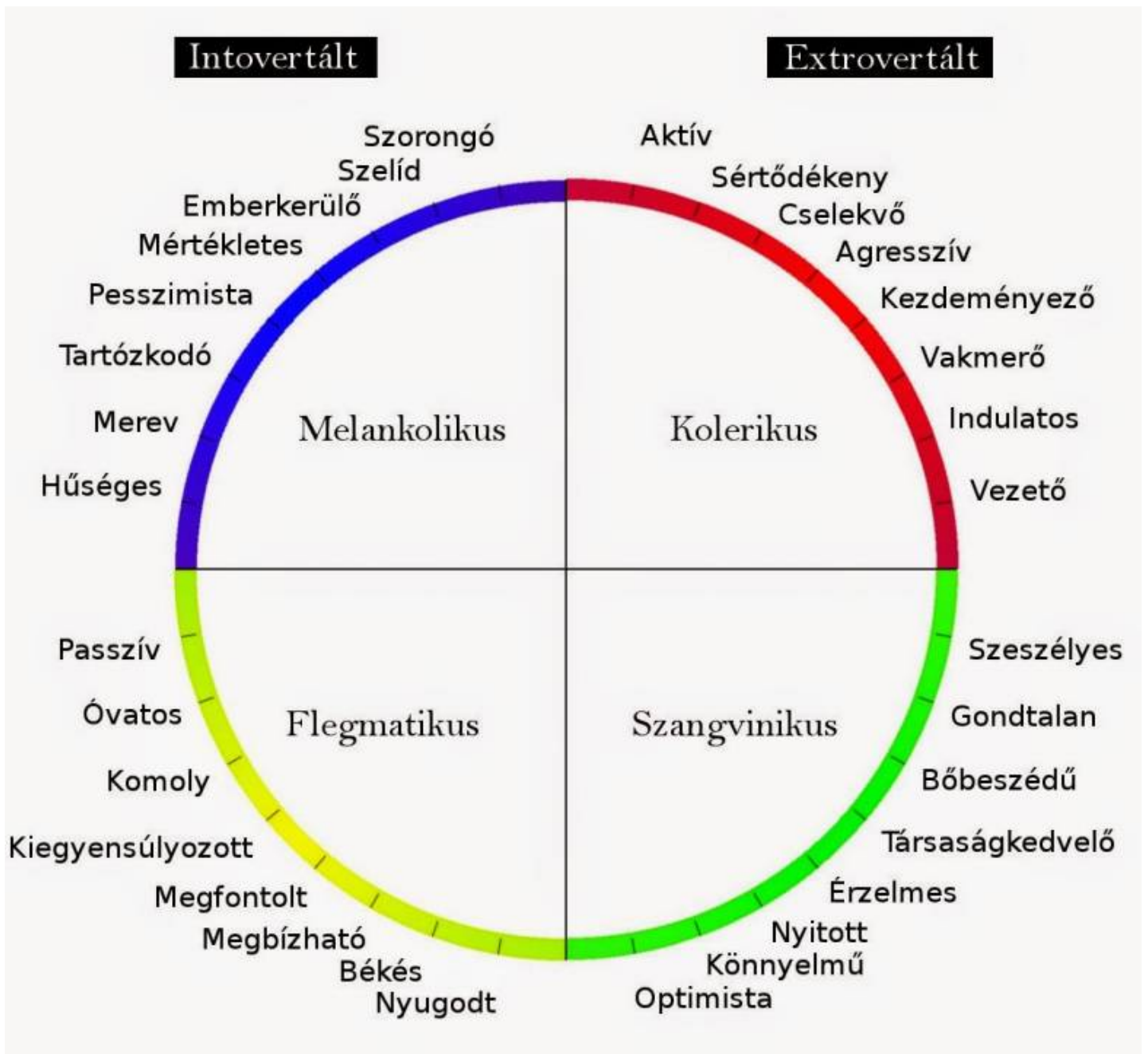
Nem mindegy, melyik gyerekhez hogyan közelítünk • Fotó: Pixabay.com

„Vannak a tüzes gyerekek, akikben sok az erő, az indulat, ők a kolerikusak, őket ugye másképpen kell megszólítani. Vannak a nagyon lassúak, kényelmesek, barátságosak, olyanok, mint ahogyan a víz folyik, ők a flegmatikusak. És vannak

azok a gyerekek, akik kicsit mindent magukra vesznek, mindig minden érinti őket, kicsit szomorúak, magukba fordulóak, a melankolikusak. És a pillangók, akik röpködnek egyik helytől a másikig és sehol nem tudnak megnyugodni, mindig valami új dologba kezdenek, ők a szangvinikusok" – hozott fel egy-egy példát a négy különböző vérmérsékletre beszélgetésünk kezdetén Karkus Ottó.

A négy személyiségtípus

A solymári Fészek Waldorf-iskola osztálytanítója is a két és félezer évvel ezelőtről származó, Hippokratész, majd Galénosz nevéhez fűződő vérmérsékleti tipológiát használja. Eszerint a szangvinikus vérmérsékleti csoportba tartozó emberek érzelmi reakciói gyorsan, könnyen keletkeznek, erősek, de hamar lecsillapodnak, őket nevezik szalmaláng-típusnak. Kedélyesek, barátságosak, közlékenyek, árad belőlük az életkedv. Egészséges arcszín, gyors mozgás és felfogás jellemzi őket. A kolerikus vérmérsékletűek érzelmi reakciói könnyen felkeltődnek, erősek, sokáig tartanak, így erős indulataik gyakran elragadják őket. Határozott testtartás, nyílt tekintet, sárgás arcbőr jellemzi őket. Egész megjelenésük tetterőt fejez ki. A melankolikus temperamentumúak érzelmi reakciói lassan és nehezen keltődnek fel, tartósak és nagy erősségig fokozódnak. Főleg a bánat, a szomorúság, a levertség érzése tartós náluk. Nehezen döntenek, arckifejezésük gondterhelt, külsejük törékeny. A flegmatikus vérmérsékletűek érzelmi reakciói nehezen, lassan jönnek létre, gyengék, és nem tartósak. Kiegyensúlyozott, nyugodt, egykedvű emberek, úgymond fát lehet vágni a hátukon. Tekintetük, megjelenésük jellegtelen, kifejezéstelen. A fenti felsorolás a Wikipédia szócikke.

A két és félezer évvel ezelőttről származó vérmérsékleti tipológia • Fotó: Papeerzsepi.blogspot.ro

ERDÉLYI TURNÉ - 2018

DUMA **EVENTREX**

Hajdú Balázs **Kiss Ádám** **András Előd**

04.18. SEPSISZENTGYÖRGY
 04.18. KÉZDIVÁSÁRHELY
 04.19. SZÉKELYUDVARHELY

CSÍKSZEREDA 04.19.
 MAROSVÁSÁRHELY 04.20.
 ARAD 04.28.

HIRDETÉS

Karkus Ottó kiemelte, mindenik temperamentumnak van hasznos és nehézséget okozó tulajdonsága, és az

egyes vérmérséklet típusok nem kizárólagosan vannak jelen az emberekben,

hanem hol ez, hol az jön elő. Úgy gondolja, fontos, hogy a mindennapi életben, a párkapcsolatban és a gyermeknevelésben is odafigyeljünk erre. „Úgy tűnik ma, hogy elvesztek azok a régi ösztönök, amikor megérettük azt, hogy milyen a másik, hogyan látja ő a világot és azért nagyon sokszor keveredünk játszmákba a gyerekekkel is. Mert nem értjük, hogy ő hogyan viszonyul a dolgokhoz. Például egy kolerikusnak az alaptermészete, hogy dühös lesz, hogy nem viseli el, hogy megszégyenüljön mások előtt, hogy irányítani szeretne. Ha nem tudjuk, hogy mire van szüksége, akkor nagyon sokszor nem megfelelőképpen szólunk hozzá. Mert nem értjük már a másik embert" – mondta Karkus Ottó. Kihangsúlyozta, manapság egyre individuálisabbak vagyunk, egyre nehezebben értjük meg a másikat, a megértés hiányából pedig az lesz, hogy egyre dühösebbek leszünk egymásra.

Az embereknek ma nehezebb rátalálni egymásra

– mutatott rá a tanító. Példaként felhozta, míg régen az ügyeinket személyesen intéztük, másokkal való találkozás révén, ma már egyre kevesebb a találkozás és fogy az emberismeret is. Ezért ezt ma már újra meg kell tanulni, tudatosan. És Karkus Ottó szerint ez nemcsak a szülőknek, hanem a pedagógusoknak is dolga. Ugyanakkor az is, hogy tovább is adják ezt az emberismeretet. „A szülők és a tanárok közösen kell lássák a gyermeket és közösen próbálják egyengetni az ő útját, egyre jobban megismerve őt, hogy ki is ő valójában. Ki az, aki abban a kis lényben ott van. Mert nagyon sokszor az, ahogyan viselkedünk, csak egy álarc. Egy tomboló gyermekben nagyon sokszor félelem van. Meg kell éreznünk, meg kell értsük, hogy mi az, ami őt motiválja és ha megértettük, akkor tudjuk segíteni őt" – mondta.

Mindenik temperamentumnak van hasznos és nehézséget okozó tulajdonsága • Fotó: Pixabay.com

Ha ismeri a szülő vagy a pedagógus a különböző temperamentumok jellemzőit, felismeri azokat a gyermekben, akkor tudni fogja például, hogyan szóljon hozzá, hogyan érjen el eredményt nála, vele.

„Egy kolerikus gyerektől soha nem kérek valami olyat, ami őt bántja, hanem egyszerűen odamegyek hozzá és a fülébe súgom. Ha ő dühös lesz, akkor hagyok neki egy kis időt, amíg a dühe elszáll és utána szólók neki. Egy flegmatikus gyerek sosem érdeklődik dolgok iránt, de ha olyan gyermekek közé viszem, akik örömmel tevékenykednek valamiben, akkor a többiek tevékenysége révén az ő érdeklődése is fel tud

ébredni. Egy szangvinikus gyerek gyakran abba fogja hagyni a dolgot, amibe belekezdett, és sokszor hagyni kell, hogy valóban hagyja is abba"

– magyarázta el a tanító. Hozzátette, olyan helyzeteket kell keresni, ahol helyénvaló, hogy a gyermek olyan legyen, amilyen, szangvinikus, flegmatikus, stb. Karkus Ottó szerint ez a fajta odafigyelés nem nehezíti, hanem megkönnyíti a pedagógus munkáját, a gyermek pedig azt fogja érezni, hogy megértik őt és ez jó. „Úgy kell viselkedni a gyermekekkel, ahogy nekik erre szükségük van. Hisz ők gyermekek, nem felnőttek és nekünk kell azt a nyelvet megtanulni, amin keresztül ők értenek” – tette hozzá.

Egy szangvinikus gyerek gyakran abba fogja hagyni a dolgot, amibe belekezdett • Fotó: Pixabay.com

Bár a temperamentumok tipológiáját sokan ismerjük, az ebből fakadó tudást nem alkalmazzuk ugyanannyian. Karkus Ottó szerint az is a mai kor nehézsége, hogy

bár sok mindent tudunk, a cselekvéseinkben nem látszik meg ez a tudás.

„Vannak jó fogalmaink, de semmit nem ér, ha azok nem alakítanak át bennünket. Elolvassuk, bólintunk és úgy is marad. Kicsit úgy kellene ezt, ahogy az ember táplálkozik. Eszem valamit tudatosan, ami aztán továbbjut az emésztéshez, egy tudat alatti folyamatba. Nem tudok arról, de az mégis épít engem, az lesz, ami engem életben tart. Ugyanúgy kellene, ha megtanulok valamit, hagyjam ezt lemerülni és valahogyan dolgozzam azon, hogy ez képességé alakuljon bennem... Ha ezt a tudást megemésztettem, akkor jó hangon és jó hangsúllyal fogok szólni ahhoz a gyermekhez. Tehát nem tudatosan, hogy ó ez a gyermek szangvinikus, akkor most így kell szóljak, hanem már belém épült ez a tudás" – fejtette ki a tanító. Úgy gondolja nem könnyű úgy átalakulni a tudás révén és úgy használni azt, hogy hasson is, hisz az ember saját maga is bizonyos fajta temperamentummal rendelkezik. Ezt is tudni kell használni, hisz a gyermekeknek sokszor van szükségük arra, hogy a pedagógus például erőteljes, vagy béketűrő, kreatív, vagy éppen együttérző legyen.

Karkus Ottó gyakorlati tanácsként azt fogalmazta meg a szülőknek, hogy beszéljenek gyakran a pedagógusokkal.

„Az iskolai nevelés nem arról szól, hogy odaadtam a gyermeket az iskolának, tudom, hogy jó helyen van és kész. Ez egy együttes munka szülők és tanárok részéről. Együtt kell tanulniuk és felnőniük a gyermekekkel.

És ha ezzel a figyelemmel vannak jelen a gyermek mellett és beszélnek egymással erről, akkor többet tanulhatnak a gyermekektől, mint amit ők tanítanak nekik" – mondta. Kiemelte, azáltal, hogy gyermekek vannak közöttünk, mi is képesek vagyunk a változásra. „Innen kell elkezdni: előbb elkezdünk beszélni, aztán elkezdünk figyelni, aztán elkezdünk reagálni. Jelenlét és figyelem az, ami szükséges ma. Erre van nagy szüksége a gyermekeknek manapság, hogy ne hagyjuk őt magára" – hangsúlyozta a tanító.

Tetszik 223

HIRDETÉS

0 HOZZÁSZÓLÁS

GYEREKNEVELÉS

R. Kiss Edit • 2018. április 18., szerda

Jelentősen eltérhet egymástól a gyerekek mozgásfejlődése

Szülők beszélgetéseiben gyakran szóba kerül, hogy a csemeték a mozgásfejlődésnek éppen melyik lépcsőfokán bizonytalankodnak, vagy épp melyikre ugrottak fel magabiztosan. Biró Enikő gyógytornással vettük számba a mozgásfejlődés fázisait.